

Concurs național *Vânătoarea de lectură în biblioteci*

Ediția a IV-a. An școlar 2024-2025

– Etapa pe școală –

MESAJ NR. 2

- Și, totuși, unde mergem? Întrebă Susan, mai mult ca să schimbe vorba.
- Cred că Lu ar trebui să fie șefa grupului, zise Peter. Merită, slavă Domnului. Unde vrei să ne duci, Lu?
- Ce-ar fi să trecem pe la domnul Tumnus? Zise Lucy. E Faunul drăguț despre care v-am povestit.

Ceilalți se învoiră, așa că meraseră mai departe, cu pas vioi și tropăind din când în când. Lucy se dovedi o călăuză pricepută. La început se întreba dacă avea să fie în stare să nimerească drumul, însă la un moment dat recunoscuse un copac care arăta ciudat și apoi un ciot, după care îi conduse pe porțiunea de teren accidentat, de acolo la văioagă și în cele din urmă chiar la intrarea în peștera domnului Tumnus. Numai că acolo îi aștepta o surpriză cumplită.

Ușa fusese smulsă din țâțâni și făcută țândări. Înăuntru peștera era întunecoasă, rece, jilavă și mirosea ca un loc în care nu mai stătuse nimeni de câteva zile bune. Zăpada trecuse de prag și se troienise pe podea, la un loc cu ceva negru, care se dovedi a fi amestecul de tăciuni și cenușă din foc. Părea că-l azvârlise cineva din peșteră și pe urmă îl călcase-n picioare. Vasele de lut erau pe jos, făcute zob, iar tabloul care-l înfățișa pe tatăl Faunului fusese tăiat în bucăți cu un cuțit.

- Da' știu că n-au iertat nimic, spuse Edmund. Nu prea ne-a ajutat c-am venit aici.
- Ce-i asta? Zise Peter, aplecându-se.

Tocmai observase o hârtie care fusese bătută în cuie de podea, prin covor.

- Scrie ceva pe ea? Întrebă Susan.
- Da, cred că da, răspunse Peter, dar nu văd să citesc în lumina asta chioară. Hai să ieșim la aer.

Ieșiră cu toții la lumina zilei și-l înconjurară pe Peter, care citi următoarele:

Fostul ocupant al acestei locuințe, Faunul Tumnus, a fost arestat și așteaptă să fie judecat *pentru crima de înaltă trădare împotriva Majestății Sale Imperiale Jadis, Regină a Narniei, Castelană a Cair Paravelului, Împărăteasă a Insulelor Singurătății etc., precum și pentru că a adus alinare dușmanilor sus-numitei Majestăți, dând găzduire spionilor și fraternizând cu Ființele Omenești.*

Semnat MAUGRIM, Căpitan al Poliției Secrete,
Trăiască Regina!

Copiii se uitară unul la altul.

- Până la urmă nu prea cred c-o să-mi placă locul ăsta, spuse Susan.
- Cine-i Regina asta, Lu? Întrebă Peter. Știi ceva despre ea?
- Nu-i o regină adevărată, zise Lucy. E-o vrăjitoare cumplită, Vrăjitoarea Albă. Toată lumea o urăște – toți cei din pădure. A aruncat o vrajă peste toată țara, în așa fel încât să fie iarnă mereu și Crăciun niciodată.
- Mă... mă-ntreb dacă are rost să mergem mai departe, zise Susan. Nu pare un loc foarte sigur și, din câte văd, nici n-o să de distrăm cine știe cât. Plus că e din ce în ce mai frig și nu ne-am luat nimic de mâncare. Ce-ar fi să ne-ntoarcem acasă?